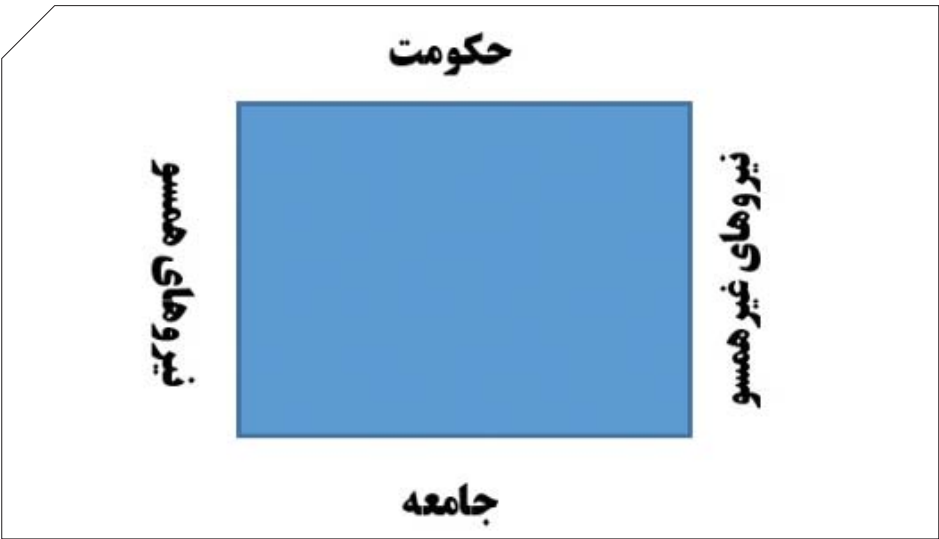

مرز گروه‌های سیاسی

پایداری ولاریجانی تفاوتی ندارند؟

«پدرخوانده‌ها» نقد می‌کنند.

به این دسته باید شورای وحدت را که تشکیل‌شده از نیروهای راست سنتی، جامعه روحانیت مبارز و جامعه مدرسان حوزه علمیه قم است نیز اضافه کرد. نیروهایی که البته رمق چندانی در سیاست و جامعه ندارند اما برای خود شان و منزلتی قائل هستند.

راست نو؛ علی لاریجانی و مجموعه‌ای وسیع از نمایندگان سابق مجلس در دوره‌های هشتم تا دهم را شامل می‌شود. این نیروها را نمی‌توان با تشکیلات سیاسی خاصی معرفی کرد. شاید تنها تشکیلات رسمی این طیف جامعه اسلامی مهندسان باشد که محمدرضا باهنر آن را اداره می‌کند. بخش مهمی از مدیران دولت‌های هاشمی‌رفسنجانی (خصوصا در آن بخش که به شکل علنی با اصلاحات ادغام نشدند) به این جریان متصل هستند.

اصولگرایان و مرزهای متفاوت

حالا سه جریان فوق با شاخص‌هایی که حجازیان مطرح کرده یعنی «سرسپردگی» و «خشونت» به انضمام دو مرز اطراف آنها را بررسی می‌کنیم.

هرچقدر این مرزها باریک‌تر باشد یا وجود نداشته باشد، می‌توان گفت که نیروهای سیاسی در آن طرف ادغام شده‌اند. به عبارتی اگر میان گروه سیاسی و حاکمیت تبعیت محض وجود داشته باشد، می‌توان گفت که از این لحاظ در حاکمیت

داوود حشمتی؛ سعید حجازیان اخیرا « جناح بندی» گروه‌ها در شرایط فعلی را «ممتنع» شمرده و معتقد است تفاوتی میان گروه‌های اصولگرا مشاهده نمی‌کند. اما آیا واقعا میان گروه‌های مختلف اصولگرایی تفاوتی وجود ندارد؟ مرزهای سیاست میان گروه‌های سیاسی (چه اصولگرا و چه اصلاح‌طلب و اپوزیسیون) چگونه تعریف می‌شود؟ آیا تنها مرز موجود که گروه‌های سیاسی را از یکدیگر تفکیک می‌کند، مرزهای آنها با حاکمیت است و هر گروهی که این مرز را برداشته بود، به طور کامل با دیگر گروه‌ها یکسان است؟

ممتنع شدن جناح بندی

سعید حجازیان در آخرین مصاحبه خود با روزنامه اعتماد «ارائه جناح بندی» در شرایط فعلی را «ممتنع» دانسته و به‌طور صریح معتقد است میان جریان‌های متفاوت اصولگرا تفاوتی وجود ندارد: «ما قبلا با اغماض قادر بودیم مرزهایی را مشخص کنیم اما الان دیگر مرزی وجود ندارد. من واقعا میان جبهه پایداری، اصولگرایان تندرو و کندرو، نواصولگرایان و سایر عناوین تفاوتی نمی‌بینم». حجازیان سپس به وجوه اشتراک آنها می‌پردازد: «اینها همگی دو وجه مشترک دارند: نخست، سرسپردگی و دوم، گرایش به خشونت و برخورد سخت».

مرزهای سیاست

سؤال این است که آیا مرزهای سیاست میان گروه‌ها تنها در «سرسپردگی و گرایش به خشونت» تعریف می‌شود؟ آیا گروه‌های سیاسی تنها از دو سو دارای مرز با دیگر گروه‌ها هستند؟ آنچه حجازیان مبنای تقسیم‌بندی گروه‌ها قرار داده، نیرویی است که تنها دو مرز بالایی (با حکومت) و مرز پایینی (با جامعه) دارد؛ آیا گروه‌های سیاسی را باید بسان محیطی فرض کرد که تنها از دو سو (بالا و پایین) محصور می‌شوند یا آنکه تمایز گروه‌ها با نیروهایی که در چپ و راست آنها قرار دارند هم باید در نظر گرفته شود؟ به عبارت روشن‌تر آیا نباید گروه‌های سیاسی را مریخی فرض کرد که از چهار جهت با دیگران دارای مرز هستند؟ مگر غیر از این است که تشکیل ائتلاف‌ها با از میان برداشته‌شدن این مرزها صورت می‌گیرد؟ آنچه حجازیان در نظر نمی‌گیرد، مرزهایی است که گروه‌های سیاسی (در اینجا گروه‌های سیاسی اصولگرا) با نیروهای همسو و نیروهای غیرهمسو با خود دارند و این مسئله تفاوت‌های آنها را به خوبی روشن می‌کند. اما می‌توان گفت حتی در اشتراکاتی که حجازیان از نیروهای اصولگرا مطرح می‌کند نیز دقت لازم وجود ندارد. نیروهای سیاسی جریان راست در مواجهه با حاکمیت و مردم از منطق و تاکتیک یکسان در رفتار برخوردار نیستند.

اصولگرایان و مرزهای سیاست

اگر از دید اپوزیسیون برانداز (و حتی محمود احمدی‌نژاد) به سیاست ایران نگاه کنیم، تفاوتی میان حسن روحانی،

بازیابی اطلاعات، شناسایی رابطان و هسته‌های تخریب با استفاده از تجهیزات ضبط‌شده در آلبانی

آغازی بر پایان لشکر سایبری منافقین

شرق؛ رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت از آغاز بازیابی اطلاعات، شناسایی رابطان و هسته‌های تخریب با استفاده از هاردها و کیس‌های کامپیوتری ضبط‌شده از مقر اعضای سازمان مجاهدین خلق در آلبانی خبر داد.

سپهر خلجی در حساب کاربری خود در توئیتر نوشت: «بخشی از هارد و کیس‌ها رسید. مشغول بازیابی اطلاعات، شناسایی رابطان و هسته‌های تخریب و نقاط کور هستند. نتایج تا الان امیدوارکننده است».

اولین بار عصر سه‌شنبه ۳۰ خرداد، منابع خبری از ورود پلیس آلبانی به مقر منافقین در این کشور خبر دادند. بنا بر اعلام رسانه‌ها، پلیس آلبانی اعلام کرد بر اساس حکم دادگاه و به دلیل نقض توافقات صورت‌گرفته، به این مقر وارد شده است. طبق گزارش‌ها، شروع این درگیری از آنجا بود که پلیس ضدتروریسم آلبانی، شش نفر از کادرهای سیاسی گروهک را فرامی‌خواند و به آنها ابلاغ می‌کند که قصد دارد برای سرکشی و بازدید به مقر آنها که یک اردوگاه بزرگ با دیوارهای بلند و حفاظت‌شده است، به آنجا رفته و خواهان بازرسی از اردوگاه می‌شود.

این در حالی است که منافقین برای فریب رسانه‌ها و مردم آلبانی هر چند وقت، یک هیئت از آنان را به داخل پادگان می‌آوردند و امکانی نظیر سالن غذاخوری، آشپزخانه، استودیوی داخلی و... را به آنان نشان می‌دهند.

در ابتدا شش نفر از اعضای کادر سیاسی با پلیس صحبت کرده و مأموران را به امکان همکاری راهنمایی می‌کنند؛ اما پلیس که از قبل

شروط تعیین‌شده از سوی مقامات این کشور عمل

نکرده‌اند. دادستان آلبانی نیز عنوان کرده بود: اقدامات و فعالیت‌های منافقین در خاک آلبانی برخلاف توافقات‌های صورت‌گرفته بین دولت و این گروهک بوده است.

به هر حال با پایان درگیری، تجهیزات کامپیوتری ضبط‌شده به ایران تحویل داده شده است و اکنون با بازیابی اطلاعات، پیش‌بینی می‌شود بخش مهمی از رابطان و اعضای این گروهک و برنامه‌ها و اهداف عملیاتی آنان در کشور شناسایی شوند.

دراین بین، روز جمعه تجمعی مقابل سفارت ترکیه که حافظ منافع آلبانی در ایران است، برگزار شد و تجمع‌کنندگان خواستار فراهم‌شدن شرایطی بودند تا خانواده‌های اعضای منافقین بتوانند با سفر به آلبانی دیداری حضوری با اقوام و خویشان خود داشته باشند.

در همین راستا «ادی راما»، نخست‌وزیر آلبانی، از منافقین خواست تا اگر به دنبال جنگ با ایران هستند، خاک این کشور را ترک کنند. ادی راما در مصاحبه با نشریه آلمانی اشپیکل در پاسخ به پرسشی درباره علت عملیات اخیر نیروهای امنیتی آلبانی در اردوگاه گروهک تروریستی منافقین گفت: منافقین سال‌هاست که در کشور ما حضور دارند. ما پذیرای آنان هستیم، به شرط آنکه از خاک آلبانی برای عملیات سیاسی خود استفاده نکنند. آنها (منافقین) بارها این توافق را نقض کرده‌اند.

او تاکید کرد: آلبانی هیچ قصدی برای جنگ با حکومت ایران ندارد و پذیرای سوااستفاده‌کنندگان از این مهمان‌نوازی نیست.

راما با اذعان به تأثیر روابط دوستانه تیرانا و واشنگتن در پناه‌دادن به منافقین، گفت: ما درها را گشودیم؛ چراکه این گروه تحت تعقیب بود و دوستان آمریکایی چنین درخواستی را از ما کرده بودند و به خود افتخار می‌کردیم. این مقام بلندپایه آلبانیایی افزود: کشورمان تبدیل به سنگر جنگی شده که در آن نقشی نداریم.

تارنمای «آلبانین دیلی نیوز» پیش‌تر گزارش داده بود که پلیس آلبانی روز پنجشنبه (۸ تیر) بار دیگر در اردوگاه گروهک تروریستی منافقین واقع در منطقه «مانتز» شهر «دراج» مستقر شد. این تارنمای آلبانیایی در ادامه گزارش داد: نیروهای پلیس در ورودی اردوگاه اشرف ۳ مستقر و همه خودروهای خروجی از این اردوگاه را کنترل می‌کنند.

احمدی‌نژاد از رد صلاحیت خودش و حمید بقایی در سال ۹۶ است. و مثال سوم توافق دولت رئیسی با آژانس انرژی اتمی است که اخیرا می‌بینیم اعضای از میان جبهه پایداری انتقادات خود را به این توافق علنی کرده‌اند. آیا میزان تبعیت این جریان‌ها با یکدیگر به واقع یکسان است؟

مرز یا جامعه

شاخص دومی که حجازیان مطرح کرده، «گرایش به خشونت و برخورد سخت» است. این شاخص به حوزه عمومی و برخورد با جامعه مربوط می‌شود که در واقع مرز پایینی میان گروه‌های سیاسی با جامعه را مشخص می‌کند. در این مورد به شاخص برخورد با مسئله حجاب می‌توان اشاره کرد. آیا هر سه گروه اصولگرا به یک اندازه قائل به خشونت‌ورزی در جامعه برسر اجباری‌کردن حجاب هستند؟ آیا علی لاریجانی به اندازه حمید رسایی خواهان برخورد خشونت‌آمیز با مردم در خیابان است؟ حتی می‌توان میان دل و زبان قالیباف هم در این زمینه تفاوت قائل شد.

واضح است که هر سه گروه قائل به حجاب اجباری هستند، اما راست نو (لاریجانی) معتقد به این است که باید کار فرهنگی در این زمینه انجام داد. راست میانه (قالیباف و حدادعادل) معتقدند که اول باید اقتصاد را سروسامان داد و بعد می‌توان از سیاست‌های قهری در مورد حجاب پیروی کرد. اما سیاست جریان پایداری «هم حجاب و هم برخورد قهری» است و طبیعتا نمی‌توان آنها را با یکدیگر ادغام کرد.

مرز یا گروه‌های غیرهمسو

در میان سه جریان مطرح اصولگرایی با راست، جریان راست نو در مواجهه با گروه‌های غیرهمسو مسیری کاملا متفاوت با دو جریان دیگر دارد. اگر از راست نو لاریجانی حاضر است در یک مراسم در کنار سعیدمحمد خاتمی بنشیند، غلامعلی حدادعادل (از راست میانه) تنها سلامی به رسم ادب می‌کند و می‌گذرد. اما راست رادیکال (پایداری) اساسا معتقد است حتی حرف‌زدن با جریان غیرهمسو، حکم ذنب لایعفر دارد. از همین رو است که می‌بینیم در میان این جماعت هیچ‌کدام قائل به مناظره و گفت‌وگو نیستند. لذا به همان نسبت که مرز میان راست نو با دیگر جریان‌ها کمی بازتر است، راست رادیکال دور خود دیواری ضخیم کشیده است.

مرز یا گروه‌های همسو

این روزها که به انتخابات مجلس نزدیک می‌شویم، رفتارهای جریان‌های مختلف و درونی پایداری را با یکدیگر راحت‌تر می‌توانیم تشخیص دهیم.

برای درک شرایط مرز با گروه‌های همسو نیز رفتار جریان پایداری با قالیباف در مجلس و حدادعادل در بیرون از مجلس گویاست. راست رادیکال قائل به «ناب‌گرایی» یا «خالص‌سازی» هرچه بیشتر جریان راست است. در این رابطه هم راست نو و راست میانه به‌شدت تحت تأثیر جریان پایداری هستند.

نتیجه اینکه می‌توان با سعید حجازیان همدل بود که تمام این گروه‌ها «به لحاظ توریک مبعد، شراح با حامل یک تئوری خاص» نیستند، اما در تفاوت‌های آنها با یکدیگر حتی در زمینه «خشونت با جامعه» و «تبعیت» نمی‌تواند یکسان باشد.

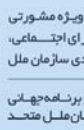
یک تیر و دو نشون به رسم نیکوکاری!

با اهدا یا خرید کتاب به بچه های بیمار کمک کن
از وب سایت کتابیاری ، کتاب مورد نیازت رو با نازلترین قیمت بخر تا هزینه اش برای کودکان بیمار صرف بشه

www.ketabary.com

حال‌خوش خواندن کتاب
مثل‌بذرباعث‌شد‌میشود

عضو‌وزره مشورتي
شورای اجتماعی،
اقتصادی سازمان ملل

عضو‌برنده‌جهان
سازمان ملل متحد

نیکوکاران شریف
حامی زنان و کودکان بدسرپرست

۰۲۱-۶۱۶۰۴

شماره کارت: ۲۴۳۶ ۷۸۱۶ ۳۳۷۹ ۶۱۰۴ | حساب‌ملت: ۷۷ ۷۷ ۵۰ ۷۷ ۵۰
به‌نام‌موسسه‌خبریه‌نیکوکاران‌شریف